

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/23/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120010541
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3120010541.4

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Mariána Dunčka a JUDr. Milana Straku, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom C., D. E. XXXX/XX, trestne stíhaného pre skutok, obžalobou právne posúdený ako obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 odsek 1 Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 27. septembra 2023 prejednal odvolania prokurátora a poškodených A. B., D. B. a D. B. proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 18. januára 2022, sp. zn. 3Tk/1/2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 316 ods.1 Tr.por. sa odvolanie poškodených A. B., D. B. a D. B. z a m i e t a , pretože bolo podané neoprávnenými osobami.

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín, zo dňa 18.01.2022, sp. zn. 3Tk/1/2020, bolo podľa § 285 písm. c) Tr. por. rozhodnuté o oslobodení obžalovaného A. B. spod obžaloby prokurátora Krajskej prokuratúry v Trenčíne, sp. zn. 1Kv 65/19/3300, zo dňa 20.04.2020 pre skutok, obžalobou právne posúdený ako obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 odsek 1 Tr. zák. na skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase od 16.03.2019 do 23.03.2019, najpravdepodobnejšie dňa 17.03.2019 asi v dopoludňajších hodinách krátko po 10.00 hodine v F. v rodinnom dome č. XX na ulici A. cesta, na prvom poschodí domu po predchádzajúcej vzájomnej hádke fyzicky napadol G. B. presne nezisteným spôsobom tak, že jej spôsobil poranenia tváre a to krvnú podliatinu na ľavej strane brady a sánky, dve krvné podliatiny na spodine brady, zakrvácanie vnútornej strany mäkkých pokrývok lebky v pravej záhlavovej oblasti, nepravidelnú krvnú podliatinu na pravej strane chrbta s odreninou, krvnú podliatinu na ľavom pleci, pruhovú odreninu na ľavom pleci, krvnú podliatinu na ľavom lakti, odreniu na pravom pleci, násilne jej založil uterák na tvár a hlavu s prekrytím nosa a úst a pritlačil jej ho oproti ústam a nosovým prieduchom, čím jej spôsobil smrť udusením, pričom telo G. B. bolo nájdené až 28.03.2019 okolo 18 hod. v kúpeľni na prvom poschodí rodinného domu v byte č. X na A. ceste č. XX v F., pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Podľa § 288 odsek 3 Trestného poriadku sa poškodení A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. H., H. XXX/X, D. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. H., H. XXX/X, a D. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom H., H. XXX/X, sa odkazujú s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ihneď po vyhlásení rozsudku do zápisnice o hlavnom pojednávaní proti nemu podali odvolania v neprospech obžalovaného prokurátora a poškodení A. B., D. B. a D. B..

Prokurátor podané odvolanie dodatočne písomne odôvodnil. V písomných dôvodoch odvolania uviedol nasledovné:

„Rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp.zn. 3Tk 1/2020 zo dňa 26.11.2020 bol obžalovaný A. B. uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 odsek 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že v presne nezistenom čase od 16.03.2019 do 23.03.2019, najpravdepodobnejšie dňa 17.03.2019 asi v dopoludňajších hodinách krátko po 10.00 hodine v F. v rodinnom dome č. XX na ulici A. cesta, na prvom poschodí domu po predchádzajúcej vzájomnej hádke fyzicky napadol G. B. presne nezisteným spôsobom tak, že jej spôsobil poranenia tváre, a to krvnú podliatinu na ľavej strane brady a sánky, dve krvné podliatiny na spodine brady, zakrvácanie vnútornej strany mäkkých pokrývok lebky v pravej záhľavovej oblasti, nepravidelnú krvnú podliatinu na pravej strane chrbta s odreninou, krvnú podliatinu na ľavom pleci, pruhovú odreninu na ľavom pleci, krvnú podliatinu na ľavom lakti, odreninu na pravom pleci, násilne jej založil uterák na tvár a hlavu s prekrytím nosa a úst a pritlačil jej ho oproti ústam a nosovým prieduchom, čím jej spôsobil smrť udusením, pričom telo G. B. bolo nájdené až 28.03.2019 okolo 18 hod. v kúpeľni na prvom poschodí rodinného domu v byte č. X na A. ceste č. XX v F..

Za to mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody podľa § 145 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Trestného zákona k § 36 písm. j) Trestného zákona na 15 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 76 odsek 1 Trestného zákona bol obžalovanému A. B. uložený ochranný dohľad na dobu 2 /dvoch / rokov.

Intervenujúci prokurátor Krajskej prokuratúry Trenčín podal v neprospech obžalovaného odvolanie proti výroku o treste odňatia slobody a o zaradení do ústavu na výkon trestu odňatia slobody.

Obžalovaný A. B. podal odvolanie proti výroku o vine a treste.

Uznesením Krajského súdu Trenčín sp.zn. 3To/1/2021-1884 zo dňa 24.03.2021, vydanom na neverejnom zasadnutí konanom dňa 24.03.2021, odvolací súd na podklade odvolania obžalovaného v zmysle § 321 ods. 1 písm. b), c) Trestného poriadku zrušil rozsudok Okresného súdu Trenčín sp.zn. 3Tk 1/2020 zo dňa 26.11.2020 v celom rozsahu a v zmysle § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Vo svojom rozhodnutí odvolací súd uviedol, že existujú pochybnosti o skutkových záveroch prvostupňového súdu o príčine smrti obete, o čase smrti určenom znalcami a o iných zraneniach - preukázania spôsobenia iných zranení na tele obete obžalovaným, o dôvodoch prítomnosti DNA obžalovaného na tele obete a v jej obydlí.

Podľa názoru odvolacieho súdu vo vzťahu k určeniu príčiny smrti obete nie je nepreskúmateľný záver znalcov o spôsobe smrti obete, pretože podľa záveru znalcov smrť bola spôsobená postupným usmrtením v dôsledku zafixovania uteráka na tvári poškodenej, pričom z obsahu spisu nevyplýva, že bol znalcom predložený uterák, ktorým mala obeť prekrytú tvár. Odvolací súd teda namietal záver o nepriedušnosti uteráku, pretože ak ho znalci neskúmali, tak ide iba o hypotézu. K uvedenej skutočnosti bol vypočutý znalec zo súdneho lekárstva, ktorý uviedol, že zranenia na brade a tvári obete boli spôsobené inou osobou a nemohla si ich spôsobiť obeť sama. Rovnako sa nemohla obeť sama zadusiť pridržaním si uteráku na tvári. Smrť zadusením bola teda spôsobená spolupôsobením dvoch faktorov, a to ruky útočníka a uteráku, ktorým prekryl dýchacie cesty obete. K záveru odvolacieho súdu, že hoci znalci našli na vnútornej strane lebky obete ložiskové zakrvácanie v pravej záhľavovej oblasti v rozsahu 6,5 x 3 cm (čl. 424 a fotografia č. 48 na čl. 461), znalci neuviedli, aký mechanizmus vzniku tohto zakrvácania mohol mať na zdravotný stav obete, znalec uviedol, že zranenie na hlave nespôsobilo bezvedomie, resp. otras mozgu, rovnako nemohlo dôjsť k náhodnému zaduseniu obete v dôsledku straty vedomia, jej pádu a prekrytiu uteráku na jej tvári. Intoxikácia mohla maximálne spôsobiť zníženie schopnosti obete brániť sa, čo následne môže vysvetľovať absenciu obranných zranení. K námietkam odvolacieho súdu o zmenách v čase určenia smrti obete znalec presne vysvetlil prečo došlo k zmene odhadu doby úmrtia obete a ozrejmil faktory, ktoré sa na novom odhade podieľali. Zároveň uviedol, že presné určenie času smrti nie je vedecky možné. Znalec na hlavnom pojednávaní ďalej uviedol, že zranenia na brade a tvári obete boli spôsobené inou osobou a nemohla si ich spôsobiť sama obeť, rovnako sa nemohla sama zadusiť pridržaním si uteráku na tvári. Tieto zranenia boli pritom spôsobené v príčinnej súvislosti so zadusením obete. Smrť zadusením bola teda spôsobená spolupôsobením dvoch faktorov, a to ruky útočníka a uteráku, ktorým prekryl dýchacie cesty obete.

K výhrade odvolacieho súdu, že neboli dostatočne analyzované zmeny farby šedej kôry mozgovej, vznik dutiniek v bielej hmote v dôsledku vývoja hnilobných plynov a náznaky zmeny v beztvarú hmotu, resp. k vysvetleniu, prečo krvná podliatina na ľavej strane brady je fialovočervená a dve krvné podliatiny na spodine brady modrofialové a k tomu, či vzhľadom na rozdielne farby mohli obe skupiny podliatin vzniknúť v rovnaký čas, znalec uviedol, že zmeny farby šedej kôry mozgovej, vznik dutiniek v bielej hmote v dôsledku vývoja hnilobných plynov a náznaky zmeny v beztvarú hmotu neboli zistené. Obe skupiny podliatin vznikli v rovnaký moment v súvislosti s udusením obeť, napriek tomu, že sú čiastočne farebne odlišné. Farebná odlišnosť nemá žiadnu relevanciu.

K námietkam odvolacieho súdu, že vzhľadom na to, že na tele obeť sa nenašli žiadne krvácajúce zranenia, mohla krv byť na tričko zanesená pred smrťou obeť a nie v čase jej usmrtenia, znalec uviedol, že uvedené krvné podliatiny mohli spôsobiť krvácanie do miesta, kde boli nájdené biologické stopy.

Vo vzťahu k výhrade odvolacieho súdu, že neboli vykonané dôkazy o lokalizácii telefónu obeť dňa 19.03.2019 v smere C., A. ulica bola oboznámená správa O2 a obsah CD na čl. 1015 3. zväzok, riadok 3050-3054.

Napriek tomu, že pri vydaní predchádzajúceho rozsudku mal prvostupňový súd za dostatočne preukázané, že obžalovaný sa dopustil prejednávaneho trestného činu, napriek tomu, že doplnené dokazovanie prinieslo posilnenie dôkaznej situácie žalujúcej strany, Okresný súd v Trenčíne v rozpore so svojím predchádzajúcim odsudzujúcim rozsudkom, v rozpore so zameraním výhrad odvolacieho súdu, v rozpore s výsledkom dokazovania po zrušení predchádzajúceho odsudzujúceho rozsudku, dospel k záveru, že nepriame dôkazy vedúce k dôvodnému podozreniu voči obžalovanému nevyklúčujú reálnu možnosť, že páchatelom žalovaného skutku mohla byť aj iná osoba a nie sú dostatočným podkladom pre uznanie viny obžalovaného.

Na základe uvedeného záveru Okresný súd Trenčín rozsudkom sp.zn. 3Tk 1/2020 zo dňa 18.01.2022 podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku obžalovaného A. B. spod obžaloby Krajskej prokuratúry Trenčín sp.zn. 1Kv 65/19/3300-96 zo dňa 20.04.2020 oslobodil.

Podľa odôvodnenia nového rozsudku prvostupňového súdu výrok o vine zo spáchania trestného činu nie je možné založiť len na indíciách, domnienkach, či len na do určitej miery pravdepodobných skutkových záveroch alebo len na skutočnosti, že nemožno vylúčiť, že skutok spáchal obžalovaný. Výrok o vine musí byť založený na takom skutkovom základe, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a ktoré nepochybne vyplývajú z vykonaných dôkazov. Nepriame dôkazy musia tvoriť vo svojom súhrne logickú, ničím nenarušenú a uzatvorenú sústavu vzájomne sa doplňujúcich a na seba nadväzujúcich nepriamych dôkazov a je možné z nich vyvodiť len jediný záver a súčasne vylúčiť možnosť iného záveru.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že k tomuto záveru súd dospel v dôsledku absencie priameho dôkazu proti obžalovanému a v dôsledku nájdenia stôp DNA iných osôb na mieste činu, ktoré mohli byť podľa názoru súdu reálnymi páchatelmi. Ostatné dôkazy prvostupňový súd vyhodnotil ako indície.

S uvedenými závermi súdu prvého stupňa nemožno súhlasiť, pretože súd sa nevysporiadal so všetkými usvedčujúcimi dôkazmi, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané. Okresný súd v Trenčíne napr. úplne opomenul vyhodnotiť relevantnosť toho, prečo obžalovaný dňa 18.03.2019 na svojom notebooku intenzívne vyhľadával letenky do zahraničia, resp. kam chcel obžalovaný cestovať a to na rôznych internetových stránkach a aj prečo následne po dni 18.3.2019 intenzívne vyhľadával informácie o letenkách do zahraničia, resp. kam cestovať, až do dňa 29.3.2019 a 29.03.2019 už od ranných hodín. Prvostupňový súd ďalej nereflektoval závery znaleckého posudku z elektrotechniky, z ktorých vyplýva, že obžalovaný od 18.03.2019 na internete sledoval videá - príbehy o vraždách, napr. video B.T.K. - sériový vrah I. J. - o vrahovi, škrtičovi (ktorý obeť škrtil rukami), ktorý sa ukrýval v kúpeľniach svojich obeť a jedna z obeť ležala tvárou nahor a hlavu mala zabalenú v uteráku. Rovnako súd nevyhodnotil, prečo sa v mobilnom telefóne obžalovaného našli súbory fotiek - lety do zahraničia v dátumoch od 3.4.2019 do októbra 2019. Pritom tieto skutočnosti, vo vzájomnej súvislosti s ostatnými dôkazmi zosilňujú záver o možnej vine obžalovaného.

V danej veci bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obeť bola úmyselne usmrtená inou osobou. Obeť bývala v tom istom objekte ako obžalovaný. Stopy DNA obžalovaného sa našli na tele

obete, hoci tieto sa tam podľa vykonaných dôkazov nemali vôbec nachádzať, resp. udržať sa tam, pretože obeť sa s obžalovaným aktívne nestýkala a nenavštevovali sa. Náhodné nanesenie a udržanie DNA je vylúčené, pretože obeť bola čistotná a podľa znalca z KEÚ PZ Slovenská Ľupča z odvetvia genetickej analýzy dochádza realizáciou hygienických úkonov k odstraňovaniu biologických stôp. Podľa správ od telekomunikačného operátora sa v čase po smrti obete nachádzal jej telefón v rovnakej lokácii ako obžalovaný. Obžalovaný nemá na obdobie smrti obete žiadne alibi a o mieste, na ktorom sa v inkriminovanom čase nachádzal, opakovane klamal, resp. orgány činné v trestnom konaní zavádzal.

Pre posúdenie viny obžalovaného je potrebné analyzovať jeho možný motív spáchať prejednávaný zločin, faktickú možnosť dopustiť sa takéhoto činu a jeho schopnosť, resp. spôsobilosť zločin dokončiť.

To, že obžalovaný mal faktickú možnosť obeť usmrtiť, vyplýva z toho, že spoločne bývali v jednom rodinnom dome. Obžalovaný mal teda reálny prístup k obeti a mal teda možnosť prejednávaný čin spáchať.

Čo sa týka jeho motívu, je potrebné sa pozrieť na osobu obžalovaného a jeho vzťah k obeti. Zo znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo, odvetvie psychiatria č.l. 499-582 vyplýva, že u obžalovaného bola zistená schizoidná porucha osobnosti. U obžalovaného ide o variant povahy, ktorá sa prejavuje emočnou fádnosťou, preferovaním samoty, minimalizovaním sociálnych kontaktov a až úzkostlivé ľpenie nad dodržiavaním svojej osobnej zóny resp. jej neprekračovania druhými ľuďmi.

Znalec osobnosť obžalovaného vykreslil ako introvertnú, nezrelú. Je pre neho typický emočný chlad, odstup, izolácia, oploštená emocionalita, v záťažových situáciách má nízku frustračnú toleranciu, prechádza do depresívneho prežívania až s panickými atakmi. Volí izolovaný štýl života. Jeho schizoidná porucha osobnosti sa prejavuje vyčleňovaním zo sociálneho sveta. V kontexte udalostí zistených z vyšetrovania sa osobnosť obžalovaného prejavovala ako neschopná zvládať sociálny kontakt, ktorý ho nadmerne frustruje, je neschopný nadväzovať vzťahy, empaticky nahliadať na potreby druhých.

Tieto zistenia sú v súlade s výpoveďami niektorých svedkov, ktorí obžalovaného vykreslili ako tichého a utiahnutého samotára.

Z výpovede svedkyne K. I. vyplynulo, že obeť sa viackrát sťažovala na obžalovaného. Hovorila jej, že obžalovaný je neporiadny, neupratuje po sebe, preto ho viackrát napomínala.

Problematické správanie obžalovaného potvrdili aj ďalší svedkovia.

Napr. svedok I. I. č.l. 271-274 uviedol, že obvinený býval na prvom poschodí domu v izbe č. X, pričom viackrát sa stalo, že ho spolubývajúci upozorňovali na neporiadok v kuchynke a v kúpeľni.

Z výpovede svedka L. E. č.l. 301-315, ktorý býval v marci 2019 v prenájme v rodinnom dome na A. ceste č. XX v F., na prízemí v byte č. X s priateľkou M. D. vyplýva, že buď dňa 17.3.2019 alebo dňa 23.03.2019 približne okolo 10,00 hodiny počul zhora strašný krik, hádku, počul mužský a ženský hlas, počul tiež búchanie, dupanie, ktoré trvalo asi 10-15 minút. Po hádke nepočul ani nevidel nikoho odchádzať z domu.

Svedkyňa N. C. č.l. 395-398 vypovedala, že ako oblastná manažérka firmy M. O. poznala obžalovaného. Prichádzala s ním do kontaktu prevažne telefonicky. Aj telefonicky s ním prišla niekoľkokrát do konfliktu, vždy sa to týkalo smeny, najmä keď sa menili smeny, keď niekto chýbal. Obžalovaný nebol nikdy ochotný zastúpiť iného kolegu, ešte sa rozčuľoval a neprímerane reagoval. Osobne sa s ním stretla len raz, keď mu dávala dychovú skúšku, nemala z neho dobrý pocit, skôr strach, javil sa jej nahnevaný. Z výpovede tejto svedkyne teda vyplývajú určité agresívne črty v správaní obžalovaného.

Schopnosť obžalovaného dopustiť sa agresívneho, násilného konania voči telesnej integrite inej osoby preukazuje aj výsledok trestného stíhania vo veci prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona vedeného, pod sp.zn. ÚVTOSaÚVV-5/19-IL-2020. V uvedenej trestnej veci bolo trestné stíhanie zastavené, pretože orgány činné v trestnom konaní zistili, že zranenia, ktoré A. B. utrpel, boli spôsobené okrem iného uplatnením nutnej obrany voči údajnému poškodenému A. B. zo strany podozrivého. Podľa záverov dokazovania v tejto trestnej veci mal počiatočný útok A. B. spočívať v škrtení

I. D. oboma rukami pod krkom, pričom zranenia na krku tejto osoby potvrdzuje aj lekárska správa. O konania A. B. bola absolútne bezvýznamný konflikt s iným obvineným.

Schopnosť násilného konania obžalovaného preukazuje aj správa Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústav na výkon väzby Ilava z ktorej vyplýva, že dňa 16.06.2020 o 13,50 hod bol A. B. prijatý do Nemocnice pre obvinených a odsúdených a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Trenčín eskortou z Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Ilava na väzenskú chirurgiu vo Fakultnej nemocnici Trenčín so zlomeninou nohy. Pri prijíme mu bola vykonaná dôkladná osobná prehliadka. Pri prehliadke mu bol nájdený v priestore ľavej topánky podozrivý predmet - viečko z konzervy v polovici obvodu zabrúsené na reznú hranu. Predmet väznica posúdila ako nástroj vyrobený za účelom ohroziť život, zdravie alebo slúžiť pri úteku.

Z vykonaných dôkazov je teda zrejmé, že medzi obeťou a obžalovaným existoval určitý typ konfliktu, ktorý zasahoval do osobnej zóny obžalovaného, a teda musel v zmysle záverov znalcov u obžalovaného, najmä pre jeho nízku frustračnú toleranciu spôsobovať nadmernú frustráciu. Táto nahromadená frustrácia obžalovaným vyústila do spáchania skutku, ktorý mu je v tomto trestnom konaní kladený za vinu.

Do ustáleného skutkového deja zapadajú aj ďalšie zistenia týkajúceho sa mobilného telefónu alebo nej poškodenej a pohybu obžalovaného.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní tvrdil, že nemal žiadny motív poškodenú usmrtiť. Predstieral, že nevie byť voči iným agresívny. DNA na tele obete vysvetľuje tým, že spoločne užívali časť rovnakých priestorov. Podľa jeho tvrdení sa jeho DNA pod necht obete dostala zo špongie na umývanie riadu.

Bez ohľadu na záver psychologického znalca o nízkej špecifickej vierohodnosti obžalovaného, bez ohľadu na protichodnosť jeho vlastných tvrdení, toto vysvetlenie neobstojí ani vo vzťahu k ostatným dôkazom.

Z výpovedí svedkov vyplynulo, že obeť bola veľmi čistotná a keďže pracovala s peniazmi, umývala si ruky niekoľko krát denne. Podľa záverov znalca, ktorý analyzoval biologické stopy na tele obete, všeobecne platí, že pri každom ďalšom prípadnom sekundárnom prenose biologického materiálu (teda aj pri prenose z obžalovaného na špongiu a následne zo špongie na obeť) dochádza k jeho významnému znižovaniu. Táto skutočnosť spojená s častým umývaním rúk by teda nepochybne znemožnila akúkoľvek analýzu takejto stopy a preukázanie prítomnosti DNA na tele obete. Vysvetlenie obžalovaného o prítomnosti DNA na župane alebo nej, na jej tričku ako aj jeho vlas v predmetnej kúpeľni, je podľa nášho názoru pri zohľadnení čistotnosti obete a faktu, že dôvodom ich vzájomného konfliktu bola neschopnosť obžalovaného dodržiavať základné hygienické návyky v spoločných priestoroch absolútne nereálne. Ďalej je nepredstaviteľné aj to, že obeť, ktorá sa preukázateľne s obžalovaným niekoľkokrát hádala o tom, že po sebe neupratuje, by po dome behala v oblečení s jeho DNA.

Vysvetlenie obžalovaného prečo si dňa 18.03.2019, teda jeden deň po smrti obete na svojom notebooku intenzívne pozeral letenky do zahraničia, vysvetlenie prečo sa k tomu vrátil aj dňa 29.3.2019, teda jeden deň po nájdení tela obete, ako aj vysvetlenie jeho záľuby vo videách o sériových vrahoch - škrtičoch, ktorú zrejme začal pestovať až po smrti obete, už žiaden racionálny zmysel neposkytuje.

Vo vzťahu k posúdeniu vierohodnosti výpovede obžalovaného je potrebné odvolací súd upriamiť aj na vnútornú nekonzistentnosť jeho tvrdení. Pri vyšetrení A. B. znalcami v dňoch 06.03.2020, 20.03.2020, 11.03.2020 a 27.03.2020 realizovali znalci cielené štruktúrované klinické psychiatrické forenzné interview. V rámci toho im obžalovaný uviedol tvrdenie, že bol v D. v piatok dňa 22.3.2019 v podniku H. (strana č. 66 a 67 posudku), bola tam hiphopová akcia, vystupoval tam interpret „D.“, (strana č. 52 posudku). Toto tvrdenie obžalovaného je pritom v rozpore s tým čo uviedol ako zadržaný podozrivý dňa 29.10.2019 pred vyšetrovateľom, keď na otázku čo robil v marci 2019 a či bol v tom čase odcestovaný, odpovedal, že „nie nebol som odcestovaný, Tu som sa pohyboval v A., v F.“ (strana 4 zápisnice). Taktiež je toto jeho tvrdenie v rozpore s tvrdením, ktoré prezentoval pred sudcom Okresného súdu v Trenčíne vo výpovedi dňa 31.10.2019, a to že „23.03.2019 ja som vtedy nebol ani doma“ a na otázku sudcu, že kde teda bol 23.03.2019, odpovedal, že „bol som v D. na jednej akcii na zábave v jednom klube, sa mi zdá, že O. sa volá ten klub.“ (2. strana zápisnice o výsluchu). A nakoniec je toto

jeho tvrdenie v rozpore s jeho tvrdením prezentovaným pred Krajským súdom Trenčín, kde potom ako zistil, že klub O. sa v D. nenachádza uviedol „že to nebol Klub O., ale to bol H. H., pričom pri preverovaní tohto alibi obžalovaného bolo políciou zistené, že ani klub H. ani klub O. sa v D. nenachádza.

Krajská prokuratúra v Trenčíne má za to, že všetky vykonané dôkazy sú vo vzájomnej zhode, vytvárajú ucelenú reťaz, navzájom si neprotirečia (s výnimkou tvrdenia obžalovaného) a dostatočne odôvodňujú záver o vine obžalovaného.

Z uvedeného súboru nepriamych dôkazov možno podľa názoru prokuratúry bez akýkoľvek pochybností vyvodit' záver, že obžalovaný obeť úmyselne usmrtil.

Interpretácia skutkového deja, tak ako ju do odôvodnenia svojho oslobodzujúceho rozsudku zahrnul prvostupňový súd, je výhradne prevzatá z obhajobných tvrdení obžalovaného.

Na základe uvedených skutočností navrhujeme, aby Krajský súd Trenčín, ako odvolací súd podľa § 321 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku v celom rozsahu zrušil rozsudok Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3Tk 1/2020 zo dňa 18.01.2022, a aby podľa § 322 odsek 1 Trestného poriadku vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.“

Poškodení do rozhodnutia odvolacieho súdu nezdôvodnili svoje odvolanie. Prostredníctvom svojho splnomocnenca sa písomne vyjadrili k odvolaniu prokurátora a jeho dôvodom nasledovne:

„V prvom rade si k veci opätovne dovoľujem uviesť, že sa v plnom rozsahu stotožňujem s vyjadreniami a závermi intervenujúceho prokurátora Krajskej prokuratúry Trenčín, ktoré sú podrobne rozvedené v predmetnom písomnom odôvodnení odvolania. Považujem preto za nadbytočné opätovne podrobne hodnotiť vykonané dôkazy, a preto si dovoľujem iba uviesť, že i podľa môjho názoru bolo v konaní pred súdom prvého stupňa produkované dostatočné množstvo dôkazov, ktoré tvoria ucelenú, logicky na seba nadväzujúcu reťaz, ktoré celkom jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností odôvodňujú záver o vine obžalovaného.

To všetko v kontexte doplňujúceho výsluchu znalca I. D. O., A. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 05.10.2021 v spojení s ostatnými vykonanými dôkazmi, ktoré podľa môjho názoru celkom jednoznačne odstraňujú akékoľvek pochybnosti a rozpory, na ktoré vo svojom zrušujúcom uznesení zo dňa 24.03.2021, sp. zn. 3To/1/2021, poukázal Krajský súd v Trenčíne.

Je zrejmé, že smrť poškodenej G. B. nastala násilným dusením inou osobou, pričom toto musela spôsobiť iba osoba znalá nielen miestnych pomerov, ale i osoby samotnej nebohej.

Mám totiž za to, že „cudzieho“ človeka, teda človeka „z vonku“, ktorý nevie, ako sa napríklad kúrilo v bydlisku poškodenej, by ani len nenapadlo otvoriť okno na izbe a kúpeľni, ktoré užívala poškodená tak, aby sa spomalil hnilobný proces (primárne však šírenie hnilobného zápachu), čím malo dôjsť (plynutím času) i k znehodnoteniu dôkazov a stôp, v dôsledku čoho sa zníži šanca odhaliť páchatela tohto činu.

Rovnako tak to musel byť iba človek, ktorý okrem „znalosti“ miestnych pomerov (na tomto si dovoľujem dať do pozornosti i spôsob uzamknutia kúpeľne s telom nebohej, čo svedčí o tom, že páchatel musel poznať zámky v dome, keďže i podľa konštatovania KEU PZ Slovenská Ľupča /machanoskopia/ viaceré zámky v objekte môžu mať zhodný profil kľúčového otvoru a jedným kľúčom je tak možné ovládať viacero zámkov byte ...) zároveň poznal i poškodenú nebohú B. - jej zvyky, jej rodinu atď. (vid'. napríklad komunikácia z MT nebohej po jej smrti s dcérou D. v mene nebohej ...).

Ak k tomu pripočítame závery zo znaleckých posudkov z odboru zdravotníctvo, odvetvie psychiatria (č.l. 499 - 582), resp. odvetvie psychológia, týkajúcich sa obžalovaného, ako aj obsah spisu vedeného pod sp. zn. UVTOS a ÚVV-5/19-IL-2020 (vo veci prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Tr. zákona), správu ÚVV a ÚVTOS Ilava (prijatie obžalovaného na chirurgiu so zlomeninou nohy, pričom mu bolo nájdené viečko z konzervy v polovici obvodu zabrúsené na reznú ranu), v spojení s výpoveďami svedkov (napr. svedka K. I., svedka I., E., C. a pod.) - to všetko vo vzťahu k osobe obžalovaného, resp. jeho „profilu“ a správaniu, možno s poukázaním na ďalšie, prokurátorom v písomnom odôvodnení odvolania podrobne špecifikované dôkazy (napríklad lokalizácia MT nebohej a obžalovaného dňa 19.03.2019 v C., hľadanie leteniek do zahraničia obžalovaným dňa 18.03.2019 a aj 29.03.2019, sledovanie násilných videí obžalovaným, stopy DNA obžalovaného na tele /osobitne spod nechtov pravej ruky nebohej/ a oblečení nebohej /osobitne trička - povrch prednej strany v oblasti krku/, hubke na riad, lokalizácia MT nebohej a obžalovaného z času po smrti obeť, vlasy obžalovaného na TV v jej izbe ...) dospieť k záveru o jednoznačnej vine obžalovaného.

Pokiaľ ide o motív, ako fakultatívnu zložku subjektívnej stránky trestného činu, tu si nad rámec už uvedeného (hádky medzi obžalovaným a nebohou ohľadne neporiadku, čistoty ...) dovoľujem doplniť ešte to, že ním mohol byť aj neúspešný/odmietavý postoj alebo jej k prípadným sexuálnym návrhom obžalovaného (s poukazom na pestrý sexuálny život alebo jej v protiklade so samotárskym, izolovaným spôsobom života obžalovaného a jeho zjavnú záľubu v sledovaní web stránok s pornografickou tematikou - znalecký posudok č. 3/2020 K. G.).

Vychádzajúc z toho, že samotný súd prvého stupňa dospel na základe dovtedy vykonaných dôkazov k záveru o vine obžalovaného (rozsudok Okresného súdu Trenčín zo dňa 26.11.2020, sp. zn. 3TkI/2020), pričom dôkazná situácia sa po jeho zrušení Krajským súdom v Trenčíne (zo dňa 24.03.2021, sp. zn. 3ToI/2021) nielenže neoslabil, ale naopak, posilnila, preto žiadam, aby Krajský súd v Trenčíne, ako odvolací súd na základe § 321 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku rozsudok Okresného súdu Trenčín zo dňa 18.01.2022, sp. zn. 3TkI/2020 v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.“

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, konanom v neprítomnosti obžalovaného podľa § 293 ods. 7 Tr. por. prokurátor a splnomocnenec poškodených navrhli vyhovieť podaným odvolaniam.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, skôr, ako mohol pristúpiť k preskúmaniu vecnej správnosti napadnutého rozsudku okresného súdu z titulu podaných odvolaní, bol v zmysle § 316 ods. 1 Tr. por. povinný najskôr skúmať aj to, či podané odvolania boli podané oprávnenou osobou.

Z odvolania poškodených vyplýva, že poškodení podali odvolanie proti výroku napadnutého rozsudku o odkázaní poškodených so svojim nárokom na náhradu škody na civilný proces podľa § 288 ods. 3 Tr. por.

Kto je osobou, oprávnenou podať odvolanie proti rozsudku, upravuje ustanovenie § 307 Tr. por. Podľa § 307 ods. 1 písm. c) Tr. por. ak tento zákon neustanovuje inak, rozsudok môže odvolaním napadnúť poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody. Súdna prax ustálila, že v prípade oslobodzujúceho rozsudku je výrok o odkázaní poškodeného na civilný proces podľa § 288 ods. 3 jediným možným (obligatónym) výrokom o náhrade škody, z ktorého dôvodu poškodený nie je osobou oprávnenou podať odvolanie proti takémuto výroku o náhrade škody. S poukazom na uvedené odvolací súd dospel k právnomu záveru, podľa ktorého v prejednávacom prípade odvolanie poškodených proti výroku o náhrade škody napadnutého oslobodzujúceho rozsudku okresného súdu napíňa znaky odvolania podaného neoprávnenou osobou v zmysle § 316 ods. 1 Tr. por. Preto odvolací súd zamietol odvolanie poškodených tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Odvolací súd nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade odvolania prokurátora podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytykaných chýb zameril aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaniami napadnutého rozsudku okresného súdu, z obsahu odvolania prokurátora a jeho dôvodov vyplýva, že v odvolaní prokurátora nie sú vytykané chyby takéhoto procesného charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaní prokurátora nevytykaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o správnosť samotného, odvolaním prokurátora napadnutého výroku rozsudku okresného súdu o oslobodení obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. c) Tr. por., z odvolania prokurátora a z vyššie citovaného obsahu jeho písomných dôvodov vyplýva, že prokurátor v dôvodoch odvolania proti napadnutému rozsudku okresného súdu namietal správnosť postupu okresného súdu pri hodnotení vykonaných dôkazov, na základe ktorého hodnotenia dôkazov okresný súd dospel k záveru o nepreukázaní, že skutok spáchal obžalovaný. Podľa názoru odvolacieho súdu prokurátor podľa konkrétnych dôvodov odvolania namietal nesprávnu aplikáciu § 2 ods. 12 Tr. por. okresným súdom pri hodnotení vykonaných dôkazov v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por.

V súvislosti s odvolaním prokurátora namietanou správnosťou hodnotenia vykonaných dôkazov zo strany okresného súdu odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že hodnotenie vykonaných dôkazov v trestnom konaní upravuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Podľa tohto ustanovenia orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného

na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Zákon pritom neustanovuje nijaké pravidlá pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Voľné hodnotenie dôkazov je dôsledkom zložitej duševnej činnosti a vytvára sa logickým úsudkom. Orgány činné v trestnom konaní a súd musia vo svojom rozhodnutí zdôvodniť svoje vnútorné presvedčenie. Vnútorné presvedčenie je odôvodnené objektívnymi skutočnosťami a je ich logickým dôsledkom. Možno preto teda preskúmať, či postup pri vytváraní vnútorného presvedčenia bol správny a či vnútorné presvedčenie je dôvodné. Ak teda okresný súd postupuje pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., to znamená, že ich hodnotí podľa vnútorného presvedčenia, ktoré je založené na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, ako aj v ich súhrne a urobí logicky odôvodnené úplné skutkové závery, nemôže odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušiť napadnutý rozsudok ani preto, že by bolo možné na základe hodnotenia vykonaných dôkazov v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. dospieť aj k iným do úvahy prichádzajúcim skutkovým výsledkom. V takom prípade by totiž nebolo možné napadnutému rozsudku okresného súdu vytknúť žiadnu vadu v zmysle ustanovenia § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť aj to, že ani v prípade, ak by skutkový stav vecí nebol podľa názoru odvolacieho súdu správne zistený, pretože okresný súd by nehodnotil správne dôkazy vykonané vo veci samej, teda v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por., môže odvolací súd upozorniť okresný súd len na to, v ktorých smeroch sa má konanie doplniť, alebo čím sa treba znovu zaoberať, nesmie však udeľovať záväzné pokyny o spôsobe hodnotenia dôkazov.

Niet zrejme pochýb o tom, že v prejednávanej prípadе prokurátor neopieral dôvodnosť obžaloby o žiadny priamy dôkaz v neprospech obžalovaného, keďže jediným priamym dôkazom v tomto prípade bola iba výpoveď obžalovaného, ktorý poprel spáchanie skutku. Prokurátor s obžalobou predložil súdu nepriame dôkazy (indície), ktoré podľa jeho názoru mali preukazovať, že skutok spáchal obžalovaný.

Pokiaľ ide o otázku hodnotenia nepriamych dôkazov za účelom ustálenia skutkových okolností veci pre potreby rozhodnutia o vine obžalovaného, odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že súdna prax vo vzťahu k riešeniu tejto otázky je dlhodobá a nemenne ustálená. Podľa ustálenej súdnej praxe súd môže oprieť výrok o vine i o nepriame dôkazy, avšak za predpokladu, že vo svojom súhrne tvoria logickú, ničím neprerušovanú a uzavretú sústavu nepriamych dôkazov (nestačí len jeden nepriamy dôkaz), vzájomne sa dopĺňujúcich a na seba naväzujúcich, ktoré vcelku zhodne dokazujú skutočnosť alebo skutočnosti, ktoré sú v takom príčinnom vzťahu k dokazovanej skutočnosti, že z nich možno vyvodiť len jediný záver a súčasne vylúčiť možnosť iného záveru. Nepriame dôkazy, ktoré vedú k dôvodnému podozreniu voči obvinenému, ale nevylučujú však reálnu možnosť, že páchatelom mohla byť aj iná osoba, nie sú dostatočným podkladom na uznanie viny obvineného (viď R 38/1970, R 29/1971). V súvislosti s poukazmi prokurátora na rozpornosť a nedôveryhodnosť tvrdení obžalovaného v jeho výpovediach odvolací súd považuje za potrebné dodať, že podľa ustálenej súdnej praxe nemožno usudzovať na vinu obvineného zo spôsobu obhajoby, napr. z toho, že obvinený zámerne vypovedal nepravdu, popieral určité skutočnosti alebo sa snažil zviest' vyslúchajúce orgány na falošnú stopu a pod. Takýto postup súdu by znamenal potláčanie práva na obhajobu, bol by v rozpore s prezumpciou nevinu (viď R38/1968).

Pokiaľ ide o námietku prokurátora v dôvodoch odvolania, podľa ktorej sa okresný súd nevysporiadal so všetkými usvedčujúcimi dôkazmi, odvolací súd túto námietku považuje za nedôvodnú. Súd (ale aj orgány činné v trestnom konaní, teda aj prokurátor) je v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. povinný vyhodnotiť všetky dôkazy vykonané zákonným spôsobom, teda nielen usvedčujúce dôkazy, ale aj dôkazy svedčiace v prospech obvineného alebo neutrálne dôkazy. Podstatou dôvodov rozhodnutia napadnutým rozsudkom je záver okresného súdu, podľa ktorého výsledky vykonaného dokazovania nepreukázali, že by obžalovaný bol jedinou osobou, ktorá sa mohla nachádzať na mieste činu v čase smrti poškodenej (pozn. odvolacieho súdu - čas smrti v skutkovej vete obžaloby je navyše označovaný len ako „presne nezistený čas“ v období od 16.3.2019 do 23.3.2019, „najpravdepodobnejšie“ dňa 17.3.2019).

Vzhľadom na rozsiahlu argumentáciu prokurátora vo vyššie citovaných dôvodoch jeho odvolania, založenú na poukazoch na dôkazy, svedčiace iba v neprospech obžalovaného, odvolací súd považuje za nevyhnutné poukázať na nasledovnú časť odôvodnenia napadnutého rozsudku:

„Na základe takto vykonaného dokazovania súd zistil, že v presne nezistenom čase od 16.3.2019 do 23.3.2019, najpravdepodobnejšie dňa 17.3.2019, asi v dopoludňajších hodinách krátko po 10.00 hodine v F. v rodinnom dome č. XX na ul. A. cesta, na prvom poschodí po predchádzajúcej vzájomnej hádke neznámy muž fyzicky napadol G. B. presne nezisteným spôsobom tak, že jej spôsobil poranenia tváre, a to krvnú podliatinu na ľavej strane brady a sánky, dve krvné podliatiny na spodine brady, zakrvácanie vnútornej strany mäkkých pokrývok lebky v pravej záhlavovej oblasti, nepravidelnú krvnú podliatinu na pravej strane chrbta s odreninou, krvnú podliatinu na ľavom pleci, krvnú podliatinu na ľavom lakti, odreninu na pravom pleci, násilne jej založil uterák na tvár a hlavu s prekrytím nosa a úst a pritlačil jej ho oproti ústam a nosovým prieduchom, čím jej spôsobil smrť udusením, pričom telo G. B. bolo nájdené až dňa 28.03.2019 okolo 18 hod. v kúpeľni na prvom poschodí bytu č. X.

K smrti nebohej s najväčšou pravdepodobnosťou došlo dňa 17.03.2019 okolo 10.00 hod. čo vyplýva predovšetkým z výpovedí L. E. a M. D., L. B. ktorá sa naposledy stretla s nebohú dňa 16.03.2019 okolo 15.00 hod. v H., v pondelok 18.3.2019 už neprišla nebohú do práce, nezdvíhala telefón a potom od nej chodili divné SMS-ky. Dcéra nebohej - D. B., s ňou telefonicky komunikovala vo večerných hodinách dňa 16.03.2019, dňa 17.03.2019 spolu nekomunikovali a následne podľa jej vyjadrenia od 18.03.2019 už jej písal páchatel' a nie matka. Podľa výpovede svedka L. E. tento počul z bytu nebohej hádku medzi mužom a ňou okolo 10.00 hod. dňa 23.03.2019 alebo dňa 17.03.2019. Viac sa prikláňal k dátumu dňa 23.03.2019. Aj svedok L. D. vypovedal, že dňa 17.03.2019 mu už nebohú neodpisovala na správy a od 18.03.2019 dostával odpovede, ktoré nepísala nebohú. Podľa znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo, odvetvie súdne lekárstvo k smrti nebohej mohlo dôjsť v čase od 16.03.2019 do 23.03.2019. Príčinou smrti podľa výpovede znalca I. D. P. O. A. na hlavnom pojednávaní bolo zadusenie nebohej spôsobené jednoznačne cudzím zavinením, a to prekrytím dýchacích otvorov uterákom za súčasného tlaku prstov rúk cez tkaninu na oblasť tváre.

Z výsledkov DNA analýzy a porovnania v zmysle znaleckého posudku KEU PZ Slovenská Ľupča z odvetvia kriminalistickej genetickej analýzy ČES: PPZ-KEU-SL-EXP-2019/1269 vyplýva, že na župane, ktorý sa nachádzal v izbe na posteli bola zistená krvná stopa - oter svetlohnedej farby na pravom vnútornom rukáve, ktorý pochádzal od obžalovaného. Zároveň župan bol na viacerých miestach znečistený otermi - kde bola zistená prítomnosť krvi a na župane bola zistená biologická stopa s prítomnosťou ľudskej spermy a zmiešaná biologická stopa nebohej a najmenej jednej osoby, pričom obžalovaný bol vylúčený ako nositeľ tejto stopy. Na tričku nebohej, ktoré mala oblečené v čase smrti bolo množstvo oterov, kde bola zistená prítomnosť krvi a biologické stopy. Krvná stopa - oter hnedej farby na prednej strane 3,3 cm od ľavého bočného šviku a 14 cm od dolného okraja trička pochádzala od obžalovaného. Na prednej strane trička v oblasti krku sa nachádzala zmiešaná biologická stopa pochádzajúca od nebohej a od obžalovaného, biologická zmiešaná stopa bola zistená aj na zadnej strane trička v oblasti krku ktorá pochádzala najmenej od dvoch osôb, jednou osobou bola nebohú a obžalovaný bol vylúčený ako nositeľ DNA. Pri televízore v izbe bol nájdený ľudský vlas zodpovedajúci profilu obžalovaného. Na čiernom povrchu hubky ktorú držala nebohú v ľavej ruke sa našla zmiešaná biologická stopa pochádzajúca najmenej od dvoch osôb, nebohú bola vylúčená ako nositeľ tejto stopy, bola tu zistená prítomnosť DNA obžalovaného, ale nebola verifikovaná DNA druhej osoby. Za nechtami nebohej na prstoch ruky ukazováka a prostredníka bola zistená zmiešaná biologická stopa pochádzajúca najmenej od dvoch osôb, jedným z nich bol obžalovaný, druhá osoba nebola stotožnená, nebohú bola vylúčená ako nositeľ tejto stopy. V kúpeľni kde bolo nájdené telo nebohej sa nachádzal papierový manuál s nápisom „NOKIA“ na ktorom bol zistený oter hnedočervenej farby s prítomnosťou krvi nebohej, jednalo sa o zmiešanú biologickú stopu od nebohej a ďalšej nestotožnenej osoby, pričom obžalovaný bol vylúčený ako nositeľ tejto stopy. Na uteráku, ktorým mala nebohú prekryté dýchacie cesty, a ktorý bol v zadnej časti zafixovaný o sprchový kút, nebola zistená prítomnosť krvi, nachádzala sa na ňom biologická stopa od nebohej a zmiešaná biologická stopa na povrchu rubovej strany uteráka, ktorá patrila nebohej a nestotožnenej osobe, obžalovaný bol vylúčený ako nositeľ stopy. Žiadna stopa pochádzajúca od obžalovaného nebola na uteráku zistená. V izbe sa nachádzala plechovka od piva, na ktorej bola zistená zmiešaná biologická stopa pochádzajúca najmenej od dvoch osôb, nebohú ako aj obžalovaný boli vylúčení ako nositelia stopy, jednou nestotožnenou osobou bola osoba mužského pohlavia. Z doplnku č. 1 k znaleckému posudku ČES:PPZ-KEU-SL-SXP-2019/1269 vyplýva, že mechanizmus vzniku biologických stôp nie je predmetom skúmania kriminalistickej genetickej analýzy. Preto nie je možné sa vyjadriť k presnému času a mechanizmu vzniku biologických stôp na skúmaných predmetoch. Výsledky analýzy DNA neposkytujú informácie o tom, ako a kedy bola stopa vytvorená. Vzhľadom na

existenciu stôp, ktoré jednoznačne nepochádzajú od obžalovaného a zároveň nepatria nebohej, vzniká dôvodná pochybnosť o tom, že sa skutku dopustil práve obžalovaný.

Obžaloba považuje za nepriamy dôkaz svedčiaci proti obžalovanému aj tú skutočnosť, že dňa 19.03.2019 v čase o 13:01:14 hod. bol zachytený bunkou telefonického spojenia (BTS) mobilný telefón nebohej, ktorý naposledy používala v smere C. Q. A., pričom v uvedený deň o 14:24 hod. bol tou istou BTS zachytený aj mobilný telefón obžalovaného. K tomu je potrebné uviesť, zo správy O2 na č. I. 1023 vyplýva, že v rámci celého mesta C. sú tri bunky telefonického spojenia, ktoré zachytávajú účastníkov telekomunikačnej prevádzky, pričom je zrejme, že sa jedná o okruh niekoľko kilometrov a nedá sa presne určiť, kde sa účastníci telekomunikačnej prevádzky konkrétne nachádzali. Porovnaním nebolo zistené, že by v požadovaných časoch boli obidva telefóny súčasne zachytené bunkou telefonického spojenia, a že by mal obžalovaný pri sebe telefón nebohej.

Motívom konania obžalovaného mala byť hádka medzi ním a nebohú ohľadom neutržiavania poriadku v spoločných priestoroch. Tento motív nebol jednoznačne preukázaný, pretože z výpovedí svedkov D. B., D. B., O. I., I. I., L. D. vyplýva, že sa mala nebohá sťažovať na neporiadok v spoločných priestoroch, ktorý robil obžalovaný, ale nie, že by mala s obžalovaným niekedy nejaký konflikt. Zo správy, ktorú adresovala dcéra nebohej na č. I. 171 vyplýva, že dcéra mala od brata D. informáciu o tom, že jej matku prenasleduje nejaký muž, čo potvrdila aj na hlavnom pojednávaní a písala matke aby vec ohlásila na políciu. Dcéra nebohej o tejto skutočnosti písala aj susedovi nebohej K. R.. O. nebohej D. B. v marci 2019 matka spomínala, že ju niekto otravuje, jednalo sa o muža. Nemenej dôležitou skutočnosťou jej aj výpoveď L. D., ktorý mal intímny pomer s nebohú dňa 03.03.2019, písal si s ňou a táto sa mu zdôverila o možnom tehotenstve a zdravotných problémoch. Nebohú bola aktívna na sociálnych sieťach, zoznamovacích stránkach, písala si s viacerými mužmi, čo vyplýva zo znaleckého dokazovania ohľadne analýzy telefonické komunikácie nebohej, z výpovede svedkyne L. B. a z výpovedí svedkov O. I., A. S., T. R. vyplýva, že k nej chodili pánske návštevy. Všetky tieto dôkazy nasvedčujú možnosti, že žalovaný skutok spáchala iná osoba ako obžalovaný. Zo záverov psychiatrického posudku na obžalovaného navyše vyplýva, že agresivita nie je jeho osobnostný rys, vrátane impulzívnej agresivity, je u neho zistená schizoidná porucha osobnosti prejavujúca sa abnormným variantom povahy, emočnou fádnosťou, preferovaním samoty, minimalizovaním sociálnych kontaktov a až úzkostlivé ľpenie na dodržiavaní svojej osobnej zóny.

Všetky tieto nepriame dôkazy vedúce k dôvodnému podozreniu voči obžalovanému nevyklučujú reálnu možnosť, že páchatelom žalovaného skutku mohla byť aj iná osoba a nie sú dostatočným podkladom pre uznanie viny obžalovaného. Výrok o vine zo spáchania trestného činu nie je možné založiť len na indíciach, domnienkach, či len na do určitej miery pravdepodobných skutkových záveroch alebo len na skutočnosti, že nemožno vylúčiť, že skutok spáchal obžalovaný. Výrok o vine musí byť založený na takom skutkovom základe, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a ktoré nepochybne vyplývajú z vykonaných dôkazov. Nepriame dôkazy musia tvoriť vo svojom súhrne logickú, ničím nenarušenú a uzatvorenú sústavu vzájomne sa dopĺňujúcich a na seba nadväzujúcich nepriamych dôkazov a je možné z nich vyvodiť len jediný záver a súčasne vylúčiť možnosť iného záveru.

Z vyššie uvedených dôvodov súd oslobodil obžalovaného spod obžaloby v zmysle ustanovenia § 285 písmeno c) Trestného poriadku, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal.“

K obsahu citovanej časti odôvodnenia napadnutého rozsudku odvolací súd považuje za nevyhnutné dodať, že okresným súdom zistené skutočnosti, z ktorých vychádzal pri uvedených úvahách, majú úplnú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania. Túto skutočnosť nenamietal ani prokurátor v dôvodoch svojho odvolania, pretože v nich vôbec nevytýkal, že okresným súdom zistené skutočnosti, o ktoré oprel svoje úvahy vo vyššie citovanej časti odôvodnenia rozsudku, by nemali oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania.

Niet zrejme pochyb o tom, že primárnym predpokladom na to, aby mohol byť obžalovaný uznaný vinným zo spáchania skutku, pre ktorý bola na neho podaná obžaloba, musí byť logicky preukázané, že obžalovaný sa v čase smrti poškodenej nepochybne nachádzal na mieste činu. Inak nie je objektívne možné dospieť ku skutkovému záveru o uznaní jeho viny zo spáchania činu, ktorý mu kládla obžaloba za vinu.

Prokurátor opieral svoj názor o vine obžalovaného o to, že o prítomnosti obžalovaného na mieste činu v čase smrti poškodenej svedčia na mieste činu nájdené biologické stopy, pochádzajúce od obžalovaného. V argumentácii prokurátora v celom tomto konaní, vrátane dôvodov odvolania, napriek jeho povinnosti podľa § 2 ods. 12 Tr. por. (zhodnej s povinnosťou súdu) hodnotiť vykonané dôkazy v trestnom konaní, teda aj v konaní pred súdom, absentujú akékoľvek úvahy, ako sa vysporiadal so skutočnosťou, že na mieste činu boli zistené tiež biologické stopy, pochádzajúce od iných osôb, ako od poškodenej a obžalovaného, pričom znalci skúmajúci tieto stopy, nemohli zistiť čas vzniku jednotlivých zaistených biologických stôp. O nedôslednosti prokurátora pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania v dôvodoch jeho odvolania podľa názoru odvolacieho súdu svedčí aj tvrdenie prokurátora o náleze vlasu obžalovaného v „predmetnej kúpeľni“ (strana 7 /č. I. 1975/ prvý odsek dôvodov odvolania), keď výsledky vykonaného dokazovania nepochybne obsahujú len informáciu, podľa ktorej vlas obžalovaného bol nájdený nie v kúpeľni, ale pri televízore v izbe (stopa č. 6/skupina I.).

Keďže, ako už bolo povedané vyššie, primárnym predpokladom na to, aby obžalovaný vôbec mohol byť uznaný vinným zo spáchania skutku, pre ktorý bola na neho podaná obžaloba, je logicky nutné preukázať, že obžalovaný sa v čase smrti poškodenej nepochybne nachádzal na mieste činu, podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd pri hodnotení dôkazov veľmi správne upriamil svoju pozornosť na objasnenie prítomnosti obžalovaného na mieste činu a v čase činu. Ako vyplýva z vyššie citovanej časti odôvodnenia napadnutého rozsudku, okresný súd oprel svoj záver podľa § 285 písm. c) Tr. por. o nepreukázaní, že skutok spáchal obžalovaný, o zistenia, podľa ktorých nie je objektívne možné ustáliť čas vzniku žiadnej z biologických stôp, nájdených na mieste činu a v jeho bezprostrednom okolí, ako aj o zistenie, že na mieste činu a v jeho bezprostrednom okolí boli tiež nájdené biologické stopy, pochádzajúce od iných osôb, než od obžalovaného a poškodenej. Z týchto zistení okresný súd vyvodil, že uvedené nepriame dôkazy síce nevylučujú, že páchatelom môže byť obžalovaný, ale na druhej strane nevylučujú ani to, že páchatelom môže byť iná osoba. Preto v prejednávanej príhode okresný súd nemohol uznať obžalovaného vinným. Podľa názoru odvolacieho súdu takéto hodnotenie výsledkov vykonaného dokazovania okresným súdom je plne súladné s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a s vyššie uvedenou ustálenou súdnou praxou, týkajúcou sa hodnotenia nepriamych dôkazov, pretože okresný súd (na rozdiel od argumentácie prokurátora v dôvodoch odvolania) prihliadal nielen na okolnosti svedčiace v neprospech obžalovaného, ale aj na okolnosti, svedčiace v jeho prospech a v prípade pochybností správne aplikoval základnú zásadu trestného práva procesného „v pochybnostiach v prospech obvineného“.

K argumentácii prokurátora v dôvodoch jeho odvolania odvolací súd považuje za potrebné dodať, že prokurátor nenamietal, že by skutkové závery okresného súdu nemali oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania, že by sa okresný súd starostlivo nezaoberal všetkými okolnosťami prípadu jednotlivo, ako aj v ich súhrne, alebo že by jeho závery boli nelogické. Podľa názoru odvolacieho súdu na základe konkrétneho obsahu dôvodov odvolania sa prokurátor domáha len toho, aby odvolací súd po zrušení napadnutého rozsudku nariadil okresnému súdu prihliadať len na dôkazy svedčiace v neprospech obžalovaného a na základe nich vyvodil skutkový záver o vine obžalovaného zo spáchania skutku, pre ktorý na neho bola podaná obžaloba. Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené všeobecné úvahy o právomoci odvolacieho súdu vo vzťahu k prieskumu správnosti hodnotenia dôkazov súdom prvého stupňa musí konštatovať, že takejto požiadavke prokurátora nie je možné vyhovieť.

Na základe preskúmania veci odvolací súd považuje za potrebné dodať, že podľa jeho názoru argumentácia prokurátora o vzniku biologických stôp od obžalovaného práve v čase činu na základe veľkej čistoty poškodenej silne pokrívá s poukazom na doterajšie výsledky vykonaného dokazovania. Pozornosti prokurátora zrejme ušlo, že okrem biologických stôp od obžalovaného a poškodenej na tričku poškodenej (predná strana približne 3,3 cm od ľavého bočného švu) bola nájdená aj ďalšia biologická stopa (povrch zadnej strany trička v oblasti krku) so zmiešaným DNA profilom, pochádzajúcim najmenej od dvoch osôb, pričom obžalovaný bol vylúčený ako pôvodca tejto biologickej stopy. Krvné stopy na tričku poškodenej boli identifikované v nečistote hnedej farby na prednej strane trička približne 20 cm od dolného okraja, ďalej v otere hnedej farby na zadnej strane trička 15 cm od pravého bočného švu a v otere hnedej farby na zadnej strane trička 18 cm od pravého okraja. Ide teda o tri viditeľné krvné stopy s DNA alebo nej poškodenej, rozsah ktorých krvných stôp už na prvý pohľad zrejme nezodpovedá absencii nálezu krvácajúcich poranení na tele alebo nej poškodenej v rozsahu, v ktorom by poranenia objektívne mohli spôsobiť zaistené krvné stopy na tričku poškodenej v zistenom rozsahu (voľným okom viditeľné stopy hnedej farby). Navyiac na povrchu zadnej strany trička v oblasti

krku bol zaistený biologický materiál zmiešaného profilu DNA, pochádzajúci od najmenej dvoch osôb (dve a viac osôb), v ktorom biologickom materiáli nebola identifikovaná DNA obžalovaného ako pôvodcu stopy. Ak by sa teda vychádzalo z predpokladu, že v rozhodnom čase by mala nebohá poškodená na sebe tričko, ktoré pred oblečením vzhľadom na jej čistotnosť bolo zbavené biologických stôp, vyvstáva logická a výsledkami vykonaného dokazovania doposiaľ nezodpovedaná otázka, ako by reálne mohli v čase blízkom smrti poškodenej vzniknúť na tričku voľným okom viditeľné krvné stopy od alebojej poškodenej v rozsahu nezodpovedajúcom absencii nálezu krvácajúcich poranení na jej tele v čase smrti a ako sa na tričko mohol dostať biologický materiál, nepochádzajúci len od alebojej poškodenej a obžalovaného, ale aj od najmenej jednej ďalšej inej osoby. Druhá časť uvedenej otázky platí obdobne aj vo vzťahu k nálezu biologického materiálu zmiešaného DNA profilu, pochádzajúceho najmenej od dvoch osôb, zaisteného na župane (svetlá škvrna, zviditeľnená škvrna) a tiež zaisteného na povrchu aj rubovej časti uteráka (predmetu, ktorý mal byť použitý k duseniu), v ktorých biologických stopách nebola identifikovaná DNA obžalovaného. K tomu treba dodať, že ani na lícovej strane uteráka, ktorý mal byť použitý k duseniu alebojej poškodenej, nebola zaistená biologická stopa, pochádzajúca od obžalovaného, hoci podľa záverov znalcov Ústavu súdneho lekárstva a medicínskych expertíz dusenie alebojej poškodenej malo trvať niekoľko desiatok minút (logicky teda najmenej dvadsať minút) držaním tohto uteráka páchatelom na tvári alebojej poškodenej.

Pokiaľ ide o zaistené biologické stopy na tele alebojej poškodenej, na ktoré poukazoval prokurátor v dôvodoch odvolania, tieto boli zaistené spod nechťov rúk alebojej poškodenej. Podľa záverov znaleckého dokazovania pod nechťami každého prsta oboch rúk alebojej poškodenej bol zistený nešpecifikovaný biologický materiál ľudského pôvodu bez zistenia prítomnosti krvi, vo vzorkách zaistených z každého prsta oboch rúk bola izolovaná DNA, ktorá bola ďalej analyzovaná. Na základe analýzy DNA vzoriek len vo vzorkách z ukazováka a prostredníka pravej ruky alebojej poškodenej bol zistený zmiešaný profil DNA, pochádzajúci od najmenej dvoch osôb (dvoch a viac) a obsahujúci aj profil DNA obžalovaného. Takýto zmiešaný profil DNA, pochádzajúci od najmenej dvoch osôb a obsahujúci profil DNA obžalovaného s vylúčením profilu DNA alebojej poškodenej, bol zistený aj na hubke, ktorú mala nebohá poškodená v ľavej ruke v čase nálezu jej tela. S poukazom na to, že podľa výsledkov vykonaného dokazovania pred smrťou poškodenej táto spolu s obžalovaným dlhodobo používali spoločné priestory na poschodí domu, vrátane kuchynky, vyvstáva dôvodná otázka, kto bežne používal hubku, nájdenú v ruke alebojej poškodenej, keď sa na nej našiel len profil DNA obžalovaného a nie aj profil DNA alebojej poškodenej a ktoré dôkazy vylučujú, že nedošlo ku kontaminácii priestoru pod nechťami ukazováka a prostredníka pravej ruky alebojej poškodenej v dôsledku použitia hubky s nešpecifikovaným biologickým materiálom, pochádzajúcim aj od obžalovaného alebo že nedošlo ku kontaminácii pri používaní spoločných priestorov poškodenou. Na túto otázku dôvody odvolania prokurátora nedávajú logickú a vecnú odpoveď, ktorá by vo svetle výsledkov vykonaného dokazovania nepochybne vylučovala zistenú kontamináciu podnechtového priestoru prstov alebojej poškodenej nešpecifikovaným biologickým materiálom, pochádzajúcim aj od obžalovaného, v inom čase, než v čase bezprostredne predchádzajúcom smrti alebojej poškodenej. Pozornosti odvolacieho súdu tiež neušlo, že nešpecifikovaný biologický materiál s DNA obžalovaného na hubke v ľavej ruke alebojej poškodenej sa našiel len na tmavej časti, nie na je žltej časti. Z fotodokumentácie o náleze tela poškodenej pritom vyplýva, že tmavá časť hubky smerovala do dlane ľavej ruky poškodenej a žltá časť hubky, na ktorej neboli zaistené stopy DNA obžalovaného, smerovala von od dlane alebojej poškodenej.

S poukazom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že pochybnosti okresného súdu o spáchaní skutku obžalovaným v zmysle § 285 písm. c) Tr. por. sú založené na všestrannom zhodnotení výsledkov vykonaného dokazovania tak, ako to ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Preto sa odvolací súd nestotožnil s odvolacím názorom prokurátora, že by napadnutý rozsudok trpel chybami v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por.

Na podklade odvolania prokurátora odvolací súd skúmal aj správnosť napadnutej výrokovej časti rozsudku okresného súdu z hľadiska existencie prípadných ďalších väd, v odvolaní prokurátora nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Z tohto hľadiska odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zobral na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
- m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
- n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmiennečné prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania napadnutého rozsudku okresného súdu z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávanom prípade nezistil ani existenciu väd napadnutého rozsudku, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Keďže s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné, o odvolaní prokurátora rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Nad rámec vyššie uvedeného obsahu odôvodnenia tohto uznesenia, ktorý považuje odvolací súd za rozhodný z hľadiska preskúmania správnosti a zákonnosti napadnutého oslobodzujúceho rozsudku v tomto odvolacom konaní v rozsahu podľa § 317 ods. 1 Tr. por., odvolací súd považuje za potrebné dodať, že podľa jeho názoru ani doplnené dokazovanie po zrušení predchádzajúceho odsudzujúceho rozsudku okresného súdu uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 24.3.2021, sp. zn. 3To/1/2021, (ďalej len „predchádzajúce uznesenie odvolacieho súdu“, ak nie je uvedené inak), neodstránilo vytýkané nedostatky objasnenia okolností smrti aleboj poškodenej. Kladeniu otázok v rámci doplnenia dokazovania je nutné vytknúť, že do formulácií otázok boli vkladané „údajné“ závery odvolacieho súdu, ktoré závery predchádzajúce uznesenie odvolacieho súdu v žiadnom prípade neobsahuje ani formálne a ani pri čítaní s porozumením.

Z obsahu výpovede znalca I. P. O., A., na hlavnom pojednávaní dňa 5.10.2021 vyplýva, že napriek v predchádzajúcom uznesení odvolacieho súdu vytknutému odmietnutiu znalca bližšie špecifikovať nové skutočnosti, ktoré podľa dodatku znaleckého posudku viedli znalcov k podstatnej zmene časového intervalu smrti aleboj poškodenej (viď str. 22 predchádzajúceho uznesenia odvolacieho súdu), vypočítaný znalec opäť odmietol označiť konkrétne skutočnosti, ktoré viedli k zmene určenia času smrti aleboj v dodatku k posudku. Z vykonaného dokazovania v prejednávanom prípade je nepochybné, že pri náleze tela aleboj nebola zmeraná teplota miestnosti. Boli to práve znalci, ktorí v znaleckom posudku (nie v prvotnej správe) určili čas smrti v intervale 3 až 5 dní pred nálezom tela podľa počiatkových posmrtných zmien typu hniloby, mumifikácie a zaschnutia. Boli to práve a jedine títo znalci, ktorí z posmrtných zmien na tele aleboj vyvodili záver, podľa ktorého telo aleboj sa po smrti nachádzalo v teplom, suchom a vetranom prostredí. Podľa názoru odvolacieho súdu práve tento záver znalcov korešpondoval s poznatkami, publikovanými v odbornej literatúre, podľa ktorých najrýchlejšie pokračuje hniloba, ak je vzduch vlhký a teplý okolo 10-20 stupňov Celzia, pri teplote vyššej než 30 stupňov Celzia dochádza k mumifikácii, pri teplote 0 stupňov Celzia sa rozklad zastavuje (viď Soudní lékařství autora Prof. MUDr. Jaaromíra Tesaře, DrSc., tretie dooplnené vydanie, vydané vo vydavateľstve Avicenum, zdravotnícké nakladateľství Praha v roku 1985).

Znalci na základe (údajného dodatočného) zistenia otvoreného okna v kúpeľni (potvorené okno bolo zaznamenané už v prvotnej fotodokumentácii, ktorá bola znalcom k dispozícii v čase podania posudku) následne v dodatku k znaleckému posudku zmenili (predĺžili) interval smrti nebohej na 5 až 12 dní od nálezu jej tela. Keďže znalci okrem poznatku o otvorenom okne neodôvodnili zmenu intervalu smrti ničím iným konkrétnym, podľa názoru odvolacieho súdu s poukazom na vyššie citovanú literatúru je ťažko vysvetliteľné predĺženie smrti nebohej zníženou teplotou bez popretia správnosti vyššie uvedených poznatkov odbornej literatúry. Preto odvolací súd vo svojom predchádzajúcom uznesení dal okresnému súdu pokyn, aby znalci odôvodnili zmenu intervalu smrti nebohej konkrétnymi skutočnosťami, keďže zníženie teploty na rozmedzie 10-20 stupňov Celzia (najrýchlejšie šírenie hniloby) by v rozpore so záverom znalcov v dodatku malo logicky viesť k skráteniu intervalu smrti poškodenej od nálezu jej tela a zníženie teploty pod 10 stupňov Celzia komplikuje možnosť vysvetlenia vzniku posmrtných zmien typu mumifikácie, ku ktorým dochádza pri vyšších teplotách a zasychania. Vzhľadom na to, že znalec pri svojom výsluchu na hlavnom pojednávaní dňa 5.10.2021 opätovne odmietol uviesť, aké konkrétne zistenia okrem poznatku o otvorenom okne ich viedli k záveru v dodatku o predĺžení intervalu smrti nebohej oproti intervalu určenému v znaleckom posudku, podľa názoru odvolacieho súdu úprava intervalu smrti poškodenej v dodatku naďalej vykazuje znaky arbitrárnosti. Rozpor s odbornou literatúrou vykazuje aj tvrdenie znalca na hlavnom pojednávaní dňa 5.10.2021, podľa ktorého zafarbenie šedej kôry mozgovej a bublinky v bielej hmote sa začnú objavovať až v dlhších štádiách smrti. Na rozdiel od týchto tvrdení znalca vyššie uvedená publikácia tvrdí, že asi 4.-5. deň šedá hmota mozgu zozelená a v bielej hmote sa začnú objavovať bublinky. Za paradoxné odvolací súd považuje to, že absencia nálezu zozelenenia šedej kôry mozgovej a aj absencia nálezu dutiniek v bielej hmote v súlade s uvedenou odbornou publikáciou korešponduje práve s určením intervalu smrti nebohej znalcami v znaleckom posudku a absencia uvedených nálezov naopak vykazuje rozpor intervalu smrti, určeného v dodatku, oproti poznatkom, prezentovaným v uvedenej odbornej publikácii.

Podľa názoru odvolacieho súdu znalec pri výpovedi na hlavnom pojednávaní dňa 5.10.2021 prekročil svoju odbornosť, keď bez pribratia odborného konzultanta pristúpil k vyjadrovaniu sa k otázkam ovplyvnenia nervovej sústavy a psychiky poškodenej pred jej smrťou látkami, zistenými v krvi. Navyše závery znalca o postupnom (nie náhlom) možnom ovplyvnení nebohej týmito látkami pred jej smrťou až do stavu neschopnosti sa brániť podľa názoru odvolacieho súdu nastoľujú ďalšie nezodpovedané rozhodné otázky o prípadnej dôvodnosti predpokladu prokurátora, vyjadreného v skutkovej vete obžaloby, podľa ktorého predpokladu obžalovaný mal napadnúť poškodenú po predchádzajúcej vzájomnej hádke. Práve takúto hádku prokurátor v súdnom konaní po celý čas zdôrazňoval ako bezprostredný impulz k niekoľko desiatok minút trvajúcej duseniu nebohej (podľa záverov znalcov nebrániacej sa) poškodenej obžalovaným za pomoci uteráka, na ktorom boli zistené biologické stopy s vylúčením ich pôvodu od obžalovaného.

Aj na základe uvedeného sa odvolací súd stotožňuje s názorom, vyjadreným v tomto trestnom stíhaní pred okresným súdom, podľa ktorého názoru k predmetnej veci sa od jej počiatku pristupovalo nedôsledne (v rozpore s § 2 ods. 10 Tr. por.) na úkor objektívneho objasnenia skutočných okolností smrti nebohej, čo viedlo aj k vzniku výsledkami vykonaného dokazovania podložených pochybností, na základe ktorých okresný súd rozhodol napadnutým oslobodzujúcim rozsudkom.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.